

Mál nr. 396/2013**M****og****X, tiltekinna váttryggjenda Lloyd's, v/ starfstryggingar.****Ágreiningur um bótaskyldu vegna sjúkdómseinkenna í baki.****Gögn.**

195. Málskot, móttakið 14.11.2013, ásamt fylgigögnum.

196. Athugasemdir váttryggjenda með bréfi dags. 3.12.2013, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

M hefur frá árinu 2009 haft í gildi starfstengda slysa- og sjúkratryggingu, svonefnda starfstryggingu, hjá X, tilteknum váttryggjendum Lloyd's, en váttryggingarsamningnum var komið á fyrir tilstilli váttryggingamiðlara. Í fyrirliggjandi váttryggingarskírteini sem gildir fyrir tímabilið 1.4.2012 til 31.3.2012 er gert ráð fyrir að bótafjárhæðir séu tilgreindar vegna níu nánar tilgreindra bótaliða. Af þessum níu bótaliðum segir í umræddu skírteini að ekki sé tryggt vegna þriggja liða, en af hinum sex liðunum sem eru í gildi, eru m.a. tilgreindar bótafjárhæðir vegna algerrar varanlegrar örorku váttryggða „úr tryggðu starfi vegna líkamstjóns í slysi“ og einnig vegna algerrar varanlegra örorku váttryggða „úr tryggðu starfi vegna veikinda“. Í skírteininu kemur fram að M sé „sendibílstjóri / van driver“.

Í málskoti kveðst M hafa hinn 3.4.2012 verið að bera ísskáp ásamt öðrum er hann hafi fengið snúning og slæman hnykk á bakið. Hafi hann verið mjög slæmur í baki og átt erfitt með vinnu í nokkrar vikur eftir það. Hinn 7.12. s.á. hafi hann fallið í hálfu er hann var að ýta hjólavagni. Síðan hafi hann glímt við stöðuga verki í baki. Í kjölfarið hafi hann farið að minnka við sig vinnu og síðan hætt alveg vegna einkenna og verkja frá baki. Hefur M krafist bóta úr fyrrgreindri starfstryggingu hjá X. Hvað varðar rétt sinn til bóta úr váttryggingunni telur M einu gilda hvort óvinnufærni hans verði rakin til slyss eða veikinda. X hefur á hinn bóginn hafnað bótaskyldu.

Til stuðnings kröfu sinni hefur M vísað til tveggja fyrirliggjandi læknisvottorða frá L, heimilislækni sínum. Bæði vottorðin eru dagsett 28.2.2013 og annað þeirra virðist vera hluti af staðlaðri tjonstilkynningu á ensku. Í því vottorði segir að M sé ófær að vinna sem sendibílstjóri og hann muni ekki geta snúið aftur til slíkra starfa, hvorki í fullu starfi né hlutastarfi. Einnig segir í vottorðinu að líklega muni heilsa M versna enn frekar haldi hann áfram að vinna sem sendibílstjóri. Í hinu vottorði L er vikið að þeim einkennum sem M bjó við eftir atvikið 3.4.2012 og kemur þar fram að hann hafi verið það slæmur af verkjum að hann hafi ekki farið að vinna aftur fyrr en um miðjan maí. Hafi hann reynt nokkrum sinnum að vinna en versnað í bakinu við þunga drætti og burði. Einnig er vikið að atvikinu 7.12.2012 er hann hafi verið að ýta hjólavagni með brauði og dottið aftur fyrir sig og skolið á bakið. Einnig er þess getið í vottorðinu að hinn 18.1.2013 hafi M unnið við flutning á steypustyrktarjárnnum sem hafi verið alls á annað tonn að þyngd og hafi þurft að draga járníð í 10-15 kg skömmtum. Hann hafi verið slæmur af verkjum aftan í hálsi á eftir sem hafi leitt út í axlir. Þá segir svo í samantektar- og álitskafla í þessu vottorði L: „Er nú svo komið að hann treystir sér ekki til að halda áfram að stunda þá

vinnu sem hann er í þ.e. sendibílstjóri með þeim átökum og burði sem því starfi fylgir.“ Var það mat L að M hafi ekki lengur heilsu til að stunda svo líkamlega erfitt starf sem sendibílstjórastarfið er.

Álit.

Í þeim hluta skilmála starfstryggingarinnar sem gildir fyrir „persónubundna slysa- og sjúkratryggingu“ er í gr. 2.2 hugtakið „alger varanleg örorka“ skilgreind sem alger líkamleg örorka hins váttryggða vegna líkamstjóns eða sjúkdóms, sem kemur að fullu í veg fyrir að hinn váttryggði ræki venjulega atvinnu sína eins og kveðið er á um í skírteini og sem annað hvort varir stöðugt í tólf mánuði án þess að nein von sé um bata að þeim tíma liðnum, eða er samkvæmt úrskurði váttryggjenda þar um, eða þegar váttryggjendur úrskurða váttryggða varanlega algeran öryrkja hvort heldur á sér fyrir stað. Þá segir í gr. 3.4 þessara sömu skilmála að bótakrafa samkvæmt váttryggingunni vegna algerrar örorku sé háð samþykki tveggja „óháðra læknisfræðilegra athugenda“ og skuli annar þeirra tilnefndur af váttryggðum en hinn af váttryggjendum. Geti þeir ekki orðið sammála um það álit að váttryggður sé varanlega alger öryrki skulu þeir tilnefna þriðja „læknisfræðilega athugandann“ og skal álit hans endanlegt og bindandi fyrir alla aðila. Þessi tvö ákvæði skilmálanna verður að skilja svo að réttur til bóta fyrir algera varanlega örorku stofnist þegar fullnægt er öðru hvoru þeirra skilyrða að váttryggður hafi stöðugt verið að fullu frá vinnu vegna líkamstjóns eða sjúkdóms í tólf mánuði og ekki sé nein von um bata að þeim tíma liðnum eða að váttryggður sé úrskurðaður alger varanlegur öryrki samkvæmt álitum tveggja „óháðra læknisfræðilegra athugenda“.

Af læknisvottorðum L, sem og málskoti, verður ekki annað ráðið en M hafi í einhverjum mæli stundað störf sín sem sendibílstjóri frá 3.4.2012 til 18.1.2013. Engin önnur gögn liggja fyrir um óvinnufærni M. Því liggur ekki fyrir samkvæmt gögnum málsins að M hafi að fullu verið frá vinnu um tólf mánaða skeið og ekki sé von um bata að þeim tíma liðnum. Ekki liggur heldur fyrir, að því er best verður séð, matsgerð eða álitagerð „óháðra læknisfræðilegra athugenda“ um að M sé alger varanlegur öryrki. Samkvæmt þessu verður ekki talið að M hafi sýnt fram á með fyrirbyggjandi gögnum að hann fullnægi skilyrðum til að eiga rétt til bóta úr váttryggingunni vegna algerrar varanlegrar örorku hvort sem slík örorka verði rakin til „líkamstjóns í slysi“ eða veikinda. Við svo búið á M ekki rétt til bóta úr starfstryggingunni.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr starfstryggingu, „persónubundinni slysa- og sjúkratryggingu“, hjá X.

Reykjavík, 20. desember 2013.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.